

ΜΘ 8,5-13
Λκ 7,1-10

Ἡ θεραπεία τοῦ δούλου τοῦ ἑκατοντάρχου

Χαίρεστε, παιδιά, κάθε φορά πού ἔρχονται οἱ γονεῖς σας στό σχολεῖο κι ἀκοῦν καλά λόγια γιά σᾶς· ὅταν ὁ δάσκαλος ἢ ἡ δασκάλα σᾶς ἐπαινοῦν γιά τήν ἐπίδοσή σας στά μαθήματα ἢ γιά τή διαγωγή σας. Φαντασεῖτε **πόση χαρά θά νιώθαμε, ἂν μᾶς ἐπαινοῦσε ὄχι κάποιος ἄνθρωπος ἀλλά ὁ ἴδιος ὁ Χριστός!**

Στήν Καπερναοῦμ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ὅταν ἄρχισε τή δημόσια δράση Του, μπροστά στά πλήθη τῶν ἀνθρώπων πού Τόν ἀκολουθοῦσαν, μίλησε πολύ ἐπαινετικά γιά κάποιον ρωμαῖο ἀξιωματοῦχο. Ὑπερέχει, εἶπε, αὐτός ἀπ' ὅλους τούς Ἰσραηλίτες! Τί εἶδε ὁ Χριστός σ' αὐτόν τόν ἄνθρωπο καί τόσο τόν θαύμασε;

Μόλις μπῆκε στήν **Καπερναοῦμ** ὁ Ἰησοῦς, Τόν πλησίασε ἕνας **ἐκατόνταρχος**: λοχαγός, θά λέγαμε, τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος διοικοῦσε ἕνα σῶμα μ' ἑκατό στρατιῶτες. Ἐκεῖνα τά χρόνια σ' ὅλη τήν Παλαιστίνη ὑπῆρχαν τέτοια στρατιωτικά σῶματα, γιατί ἦταν ὑπόδουλη σούς Ρωμαίους.

Τί νά θέλει ἄραγε ἕνας ρωμαῖος ἀξιωματοῦχος ἀπό τόν Χριστό; Μήπως ἔχει κάποιο πρόβλημα υγείας καί χρειάζεται τή βοήθειά Του; Εἶχαν γίνει ἤδη γνωστά τά θαύματα τοῦ Χριστοῦ. Σάν ἀστραπή

ἔτρεχε παντοῦ ἡ φήμη Του. Ὅλοι συζητοῦσαν πῶς θεράπευσε πολλούς ἀρρώστους ἀπό βαρεῖες ἀσθένειες.

Μά ὄχι, ὁ ἑκατόνταρχος δέν ἔρχεται στόν Χριστό γιά κάποια δική του ἀνάγκη. Τοῦ ζητᾶ κάτι, Τόν παρακαλεῖ, μά ὄχι γιά προσωπικό του πρόβλημα. Νά, τί Τοῦ λέει ἰκετευτικά: «Κύριε, ὁ δοῦλος μου εἶναι κατάκοιτος στό σπίτι μου· ἔχει παραλύσει, βασανίζεται φοβερά».

Ἀποροῦν ὅσοι Τόν ἀκοῦν. **Ἕνας ἑκατόνταρχος νά παρακαλεῖ γιά τόν δοῦλο του!** Οἱ δοῦλοι τότε στεροῦνταν τήν ἐλευθερία τους καί ὅλα τ' ἀνθρώπινα δικαιώματα. Εἶχαν μόνο τήν ὑποχρέωση νά δουλεύουν σκληρά ὑπακούοντας σ' ἀφεντικά τους. Ἀποτελοῦσαν περιουσία τοῦ κυρίου τους. Ὅποτε ἤθελε αὐτός τούς πουλοῦσε ἢ τούς κακομεταχειριζόταν. Μποροῦσε ἀκόμη, ὅταν ἀρρώστειναν ἢ τοῦ δημιουργοῦσαν διάφορα προβλήματα, καί νά τούς θανατώσει, χωρίς νά δώσει λόγο σέ κανέναν· ὅπως θά ἔσφαζε ἕνα ἀπό τά ζῶα του.

Γι' αὐτό ξαφνιάστηκαν ὅσοι ἄκουσαν τόν ἑκατόνταρχο νά παρακαλεῖ γιά τόν δοῦλο του. Μόνο ὁ Χριστός δέν ἀπόρησε, γιατί ἔβλεπε στήν καρδιά αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου πολλή **ἀγάπη**. Ὁ ἑκατόνταρχος ὅλους τούς ἀγκάλιαζε μέ τήν ἀγάπη καί τό ἐνδιαφέρον του· ἀκόμη καί τούς περιφρονημένους δούλους. Καί τώρα πού ἔβλεπε μέσα στό σπίτι του τόν δοῦλο του νά ὑποφέρει, νά κινδυνεύει ἀπό στιγμή σέ στιγμή νά πεθάνει, πολύ τόν συμπονοῦσε.

«Θά ἔρθω νά τόν θεραπεύσω», βεβαιώνει τόν ἑκατόνταρχο ὁ Κύριός μας. Πῶς ν' ἀρνηθεῖ σ' ἕναν ἄνθρωπο μέ τόση ἀγάπη καί καλοσύνη!

Χαίρεται ὁ ἑκατόνταρχος, λάμπουν τά μάτια του ἀπό χαρά καί εὐγνωμοσύνη! Ὅμως, γιατί φαίνεται νά κομπιάζει στή συνέχεια; Σάν κάτι νά τόν δυσκολεῦει.

Ὁ ἑκατόνταρχος δέν εἶχε μόνο ἀγάπη στήν καρδιά του, εἶχε καί βαθειά **ταπείνωση**. Ἄς ἦταν ἀξιωματοῦχος τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ· δέν εἶχε μεγάλη ἰδέα γιά τόν ἑαυτό του, δέν ἦταν περήφανος.

«Κύριε», λέει ταπεινά στον Χριστό μας, «δέν είμαι ικανός νά ἔρθεις κάτω ἀπό τή σέγη τοῦ σπιτιοῦ μου». Θεωροῦσε τόν ἑαυτό του ἀνάξιο νά δεχτεῖ τόν ἅγιο Διδάσκαλο στό σπίτι του!

Μά τότε πῶς θά μπορούσε ὁ Χριστός νά θεραπεύσει τόν δοῦλο του; Θαυμάσαμε, παιδιά, τήν ἀγάπη αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Θαυμάζουμε καί τήν ταπείνωσή του. Ἀλλά τόν πιό μεγάλο θαυμασμό κερδίζει ἡ **πίστη** του. «Κύριε», λέει μ' ἐμπιστοσύνη στον Χριστό, «πές μόνο ἕναν λόγο καί θά γίνει καλά ὁ δοῦλος μου. Κι ἐγώ εἶμαι ἄνθρωπος πού ὑπακούω σ' ἐντολές ἀνωτέρων μου καί δίνω ἐντολές στους στρατιῶτες μου. Λέω στον ἕναν "πήγαινε" καί πηγαίνει, καί στον ἄλλο "ἔλα" καί ἔρχεται, καί στον δοῦλο μου "κάν' το αὐτό" καί τό κάνει».

Τί μεγάλη πίστη φανερόνουν αὐτά τά λόγια! Πιστεύει ὅτι ὁ Χριστός μπορεῖ κι ἀπό μακριά μ' ἕναν μόνο λόγο νά θεραπεύσει τόν παράλυτο δοῦλο του, πού δέν εἶχε τή δυνατότητα οὔτε νά μετακινηθεῖ ἀπό τό κρεβάτι του! Πῶς νά μήν ἐκφράσει ὁ Χριστός τόν θαυμασμό Του! Μπροστά σ' ὄλο τό πλῆθος βεβαιώνει: «Ἀλήθεια οἶς λέω, οὔτε ἀνάμεσα στους Ἰσραηλίτες δέν βρῆκα τόση πίστη...». Κι ἔπειτα, στρέφεται στον πιστό ἑκατόνταρχο καί τοῦ λέει: «Πήγαινε κι ἄς γίνει ὅπως πίστεψες».

Κι ἐγινε αὐτό πού πίστεψε μ' ὄλη του τήν καρδιά ὁ ἑκατόνταρχος. Ἀπό κείνη τήν ὥρα ὁ δοῦλος του θεραπεύτηκε!

Τά τρία παράσημα τῆς ψυχῆς

Δέν θαύμασε ὁ Χριστός τόν ἑκατόνταρχο γιά τά παράσημα πού ἴσως εἶχε ὡς ἀξιωματοῦχος τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ. Τόν θαύμασε, παιδιά, γιά **τά παράσημα τῆς ψυχῆς** του. Τρία ἄστρα σάν τά πιό λαμπρά παράσημα κοσμοῦσαν τόν ἑκατόνταρχο:

α) Ἀγάπη

Πῶς φάνηκε ἡ ἀγάπη του; Στό ἐνδιαφέρον του γιά τήν ὑγεία τοῦ δούλου του. Ἔκανε τόν κόπο νά ἔρθει νά συναντήσῃ τόν Χριστό καί ἱκετευτικά Τόν παρακαλοῦσε ὄχι γιά δικό του πρόβλημα, ἀλλά γιά ἕναν δούλο, παρότι ἦταν τόσο περιφρονημένοι τότε οἱ δούλοι.

Τή δική μας ψυχή, παιδιά, τή στολίζει ἡ ἀρετή τῆς ἀγάπης; Ἦ μόνο τόν ἑαυτό μας σκεφτόμαστε καί τά δικά μας μόνο μᾶς ἀπασχολοῦν; Ἀρέσει τόσο πολύ στόν Χριστό μας νά μᾶς βλέπει νά νοιαζόμαστε γιά τούς ἄλλους;

❖ Στό σπίτι μας

Μήπως ἡ μητέρα χρειάζεται βοήθεια σίς δουλειές; Θά μπορούσα ἴσως νά ξαλαφρώσω τόν κόπο της κάνοντας τά ψώνια ἢ βοηθώντας τά μικρότερα ἀδέρφια μου.

❖ Στό σχολεῖο

Μήπως κάποιος συμμαθητής ἢ συμμαθήτριά μου δυσκολεύονται στά μαθήματα καί θά μπορούσα νά τούς φανῶ χρήσιμος; Κάποια παιδιά ἴσως δίπλα μου στεροῦνται ἀγαθά πού ἐγώ τά ἔχω καί θά μπορούσα μαζί τους νά τά μοιρασθῶ!

❖ Σέ συγγενεῖς ἢ γείτονες

Μήπως κάποιος ἄρρωστος ἔχει ἀνάγκη ἀπό λίγη συντροφιά καί θά μπορούσα νά τοῦ τήν προσφέρω; Ἄν ὁ παππούς ἢ ἡ γιαγιά μου μένουν μόνοι τους, πόσο θά χαροῦν νά τούς ἐπισκεφθῶ!

Πολλούς τρόπους μπορούμε νά σκεφτοῦμε γιά νά δείχνουμε γύρω μας ἀγάπη. Πόσο θά χαίρεται τότε καί γιά μᾶς ὁ Χριστός!

β) Ταπείνωση

Τί εἶναι ταπείνωση;

- * νά μὴν ὑπερηφανεύομαι γιά τά χαρίσματα καί τά ταλέντα μου
- * νά μὴ θεωρῶ τούς ἄλλους κατώτερους ἀπό μένα
- * νά μὴ θέλω νά γίνεται πάντα τό δικό μου

Τό παιδί πού έχει ταπείνωση

- * ξέρει νά ύποχωρεϊ
- * μιλά σ' όλους μέ ευγένεια
- * σκέφτεται πώς ό,τι καλό έχει εϊναι δώρο του Θεού.

Πόσο συμπαθητικό εϊναι στα μάτια του Θεού ένα τέτοιο παιδί (πρβλ. Ήσ 66,2)!

γ) Πίστη

Πώς φάνηκε ή πίστη του εκατοντάρχου; (*Αφήνουμε τά παιδιά νά απαντήσουν*). Εϊπε στον Χριστό: «Πές μόνο έναν λόγο καί θά γίνει καλά ό δουλος μου...».

Κι εμείς, παιδιά, νά τό πιστεύουμε μ' όλη μας τήν καρδιά: Όλα τά μπορεϊ ό Θεός μας, τίποτε δέν Του εϊναι αδύνατο. **Μ' έναν λόγο Του δημιούργησε όλο τον κόσμο· μ' έναν λόγο Του χάρισε τή θεραπεία σέ τόσους άρρώστους!**

Σέ κάθε μας πρόβλημα, σέ κάθε μας δυσκολία νά ζητούμε τή βοήθειά Του μέ πίστη, μ' έμπιστοσύνη· μέ τή βεβαιότητα ότι **κανένα πρόβλημα δέν εϊναι άλλο για τον Θεό μας**, καμία δυσκολία άξεπέραστη!

**Ταπείνωση, άγάπη
καί πίστη δυνατή,
τρία άστρα άς στολίζουν
καί τή δική μου τήν ψυχή!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Έγχρωμη εϊκόνα.
2. Τρία άστρα-Σύνθημα.
3. Κατασκευή: Άστέρι μέ νήμα.
4. Παιχνίδια.